

[N. P. Andreasen.]

der er vedrørende vor Indførsel i Øjeblikket, er der ingen, der tror paa, at der i væsentligt Omfang kommer Foderkorn ind paa denne Side af Marts, og i hvert Fald ikke til Priser, som det mindre Landbrug kan overtage det til. Nu er det nok sagt i Lovforslaget, at det skal overtages til de samme Afleveringspriser, som der er i Lovforslaget, men vi turde ikke løbe an paa, at det overhovedet kom herind; men vi vilde sikre os den Million Tønder, som hidtil har været sikret os igennem de 6 Aar, og det faar vi — og til de samme Priser som hidtil.

Derfor kan jeg ikke stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af det socialdemokratiske Mindretal under Nr. 1 til § 1, fordi det vilde være fuldstændig stridende imod de Aftaler, som i Forvejen findes inden for Landbruget. Nu kan det ærede Medlem godt sige, at vi behøver ikke at have disse Aftaler med Landbruget. Nu vel, saa maa man lade være med det. Rigsdagen er selvfølgelig den øverste lovgivende Forsamling i Landet. Men alligevel vil jeg vove at paastaa, at det drejer sig om et saa vigtigt Forhold, der griber saa stærkt ind i det privatretlige Forhold, at jeg tror, at ogsaa en kommende Landbrugsminister gør klogt i, hvis det kommer til at foreligge, at forhandle med Landbruget. Det har da for Resten ogsaa været Skik paa en Række andre Omraader, at man forhandler sig til Rette med dem, der har med det at gøre.

Ændringsforslaget under Nr. 5 er jeg enig i. Det gaar ud paa, at man maa forhandle sig til Rette om, hvordan man skal fordele det Korn, der eventuelt kommer ind efter 1. Marts. Det er vistnok alle Landbrugeres Haab, at Tiderne maatte udvikle sig saadan, at der kunde komme saa meget Korn ind og til saadanne Priser, at vi overhovedet ikke behøvede at fordele dette Korn, men enhver kunde købe det Korn, han havde Brug for i sin Produktion. Det er vort virkelige Maal nu, da Krigen er forbi.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Carl Petersen om, at de Husmænd, der faar denne Million Tønder Korn, har været haardt ramt under Krigen; hvis de ikke havde faaet disse 100 000 t, havde de været meget daarligt stillede. Men jeg vil paa den anden Side ogsaa understrege, at

Afleveringspligten for Ejendomme med en Grundværdi af 8 000 Kr. op til 20 000 Kr. ligger meget haardt. Den ligger saa haardt selv for Ejendomme mellem 8 000 og 10 000 Kr.'s Grundværdi, at hvis det mindre Landbrug ikke havde givet Afkald paa 5 000 t, havde disse Ejendomme været meget daarligere stillet end de, der faar Tildelingskorn, og som ligger under 6 000 Kr.'s Grundværdi. Men det er noget, der siger sig selv, at hvis der kan gives Lettelser, hvis der i det hele taget kan komme Korn frem, maa det benyttes de Steder, hvor der overhovedet ikke faas Tildelingskorn, og hvor Afleveringspligten hviler haardt.

Kommunerne har stillet et Ændringsforslag om, at Afleveringspligten ikke skal nedsættes for Ejendomme med en Grundværdi af over 80 000 Kr. Hvis man foretager denne Lettelse, vil det sikkert vise sig, at Kornfonden faar adskilligt flere Tønder Korn ind, end den ellers vilde have faaet. Ligningen paa disse Ejendomme er saa høj — efter den Grænse, der er i Loven, skulde de aflevere ca. 30 000 t —, at saa mange har maattet gøre Forbeholdsretten gældende, at der kun kommer en 6 000 t Korn ind. Hvis man letter disse Brug, har det store Landbrug sagt, at saa vil det Antal, der benytter sig af Forbeholdsretten, i meget høj Grad blive sat ned, saa der kommer langt flere Tønder Korn ind i Kornfonden fra den Gruppe, end man ellers vilde faa. Det er en Retfærdighedshandling, der foretages, og vi kunde godt have været enige om at foretage den Ændring; jeg er i alt Fald glad for, at Socialdemokratiet er indforstaaet med, at den skal gennemføres.

Ændringsforslag Nr. 6 til § 4 gaar ud paa en Nedsættelse af Prisen paa det afleveringspligtige Korn til 24, 23 og 20 Kr. pr. Tønde. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sagde, at det var en meget høj Pris, der blev sat i 1940. Det gav vi ham dengang Ret i og gør det endnu. Men de Priser, det ærede Medlem har indføjet i sit Ændringsforslag, vilde i Øjeblikket være ganske urimelige over for Landbruget, for de Tal, som det ærede Medlem Hr. Victor Larsen nævnte, er helt rigtige. De var fremme under Forhandlingerne inden for Landbruget. De Tal, det ærede Medlem kom frem med her, gjaldt for 1944, men Forholdene har forandret Tallene meget